

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 65 ust. 2 i 5 rozporządzenia (WE) nr 883/2004⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że całkowicie bezrobotny, który w trakcie otrzymywania we właściwym państwie członkowskim świadczenia pieniężnego w rozumieniu art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i/lub który przenosi swoje miejsce zamieszkania do innego państwa członkowskiego zanim zakończy się jego stosunek pracy, ma prawo do zasiłku dla bezrobotnych w oparciu o ustawodawstwo państwa członkowskiego, w którym ma miejsce zamieszkania?
- 2) Czy mają przy tym znaczenie powody, ze względu na które bezrobotny ten przeniósł swoje miejsce zamieszkania do innego państwa członkowskiego, niż państwo właściwe, na przykład gdy są to względy rodzinne?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, Dz.U. 2004, L 166, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Obersten Gerichtshofs
(Austria) w dniu 7 lipca 2020 r. – UE, HC / Vorarlberger Landes- und Hypothekbank AG**

(Sprawa C-301/20)

(2020/C 313/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: UE, HC

Druga strona w postępowaniu rewizyjnym: Vorarlberger Landes- und Hypothekbank AG

Interwenient: masa spadkowa VJ

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 70 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 650/2012 w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że odpis poświadczenia wydany na czas nieokreślony z naruszeniem tego przepisu ze względu na brak opatrzenia datą ważności:
 - a. jest ważne i skuteczne na czas nieokreślony; lub
 - b. jest ważne tylko przez okres sześciu miesięcy od dnia wydania poświadczanego odpisu; lub
 - c. jest ważne tylko przez okres sześciu miesięcy od innej daty; lub
 - d. jest nieważne i nie może być wykorzystywane do celów wskazanych w art. 63 rozporządzenia nr 650/2012?
2. Czy art. 65 ust. 1 w związku z art. 69 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 650/2012 w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego (rozporządzenia spadkowego) należy interpretować w ten sposób, że poświadczenie rodzi skutki na korzyść wszystkich osób wymienionych w poświadczeniu jako spadkobierca, zapisobierca, wykonawca testamentu lub zarządca spadku w ten sposób, że również osoby, które same nie wystąpiły w wnioskiem o jego wydanie, mogą wykorzystywać to poświadczenie zgodnie z art. 63 rozporządzenia nr 650/2012?

3. Czy art. 69 w związku z art. 70 ust. 3 rozporządzenia nr 650/2012 należy interpretować w ten sposób, że skutek legitymacyjny poświadczanego odpisu poświadczenia spadkowego powinien zostać uznany, jeżeli w chwili przedłożenia tego odpisu po raz pierwszy było ono jeszcze ważne, lecz jego ważność wygasła przed wydaniem wnioskowanej decyzji przez organ, czy też przepis ten nie stoi na przeszkodzie prawu krajowemu, jeżeli wymaga ono ważności poświadczenia również w chwili wydania decyzji?

(¹) Dz.U. 2012, L 201, s. 107

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Paris
(Francja) w dniu 9 lipca 2020 r. – A, przy udziale: Autorité des marchés financiers**

(Sprawa C-302/20)

(2020/C 313/17)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A

Przy udziale: Autorité des marchés financiers

Pytania prejudycjalne

1) W pierwszej kolejności:

- a) Czy art. 1 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) (¹) w związku z art. 1 ust. 1 dyrektywy Komisji 2003/124/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonującej dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie definicji i ujawniania informacji wewnętrznych oraz definicji manipulacji na rynku (²) należy interpretować w ten sposób, że informacja o zbliżającej się publikacji artykułu prasowego zawierającego pogłoskę rynkową dotyczącą emitenta instrumentu finansowego może spełniać wymóg szczególności wprowadzony w tych przepisach dla kwalifikacji informacji wewnętrznych [poufnych]?
- b) Czy okoliczność, że artykuł prasowy, którego zbliżająca się publikacja stanowi rozpatrywaną informację, wskazuje – tytułem pogłoski rynkowej – cenę publicznej oferty kupna, ma wpływ na ocenę ściśle określonego charakteru rozpatrywanej informacji?
- c) Czy renoma dziennikarza, który podpisał artykuł, renoma podmiotu prasowego, który go opublikował, oraz rzeczywiście znaczący wpływ („ex post”) tej publikacji na cenę papierów wartościowych, których ona dotyczy, mają znaczenie dla celów oceny ściśle określonego charakteru rozpatrywanej informacji?

2) W drugiej kolejności, w przypadku odpowiedzi, że informacja taka jak rozpatrywana może spełniać przewidziany wymóg szczególności:

- a) Czy art. 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylającego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (³) należy interpretować w ten sposób, że ujawnienie przez dziennikarza jednemu ze swoich zwykłych źródeł informacji o zbliżającej się publikacji artykułu jego autorstwa, w którym zamieszczono pogłoskę rynkową, następuje „do celów dziennikarskich”?